

Χριστούγεννα έρχονται. Πολλοί άνθρωποι θα τρέχουν στην αγορά για ψωνία, για δώρα, παραδοσιακά γλυκά και κυρίως για χριστουγεννιάτικα δέντρα και στολίδια. Όπως κάθε χρόνο, αυτή τη περίοδο οι πόλεις θα είναι στολισμένες και φωταγωγημένες, όχι μόνο για τα Χριστούγεννα αλλά και για την υποδοχή της νέας χρονιάς.

Γενικά τις μέρες αυτές επικρατεί πανηγυρικό κλίμα σε όλο τον χριστιανικό κόσμο και υπάρχει μια όμορφη εορταστική ατμόσφαιρα.

Όλα αυτά είναι ωραία, αλλά όπως πιστεύουμε οι περισσότεροι τουλάχιστον θεωρητικά, θα συμφωνούν ότι το νόημα των Χριστουγέννων είναι πνευματικό. Άλλωστε όταν λέμε Χριστούγεννα, εννοούμε την εορτή της γέννησης του Θεανθρώπου που Ιησού Χριστού. Άρα το μήνυμα της εορτής των Χριστουγέννων είναι ότι εορτάζουμε ένα θαυμαστό γεγονός που αφορά την ανθρωπότητα στο σύνολό της και αυτό είναι η ενανθρώπιση του Υιού του Θεού Ιησού Χριστού.

Δυστυχώς όμως στη πράξη, στη συνείδηση πολλών τα Χριστούγεννα, έχουν ταυτιστεί με μια γιορτή που την χαρακτηρίζουν αγορές προϊόντων, ανταλλαγές δώρων, ξεκούραση από τη δουλειά, διακοπές από τα μαθήματα, βόλτες στις καφετέριες και στα νυχτερινά κέντρα διασκέδασης, κάλαντα και μουσικές εκδηλώσεις. Καλό όμως είναι να καταλάβουμε το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων και να προσπαθήσουμε να τιμήσουμε πραγματικά και θεάρεστα αυτό το χαρμόσυνο γεγονός.

Με στόχο αυτό το πραγματικό νόημα αναφέρουμε τα εξής: Ο Θεός είχε προετοιμάσει από καταβολής κόσμου, όλο το ευλογημένο σχέδιο που αφορούσε την σωτηρία του ανθρώπου. Επιγραμματικά λέμε ότι ο τελικός σκοπός της όλης δημιουργίας του Θεού φανερώνεται στο εδάφιο: 'Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού' (Ρωμαίους, η':19). Συνεπώς δημιούργησε τον άνθρωπο για να τον έχει κοντά Του, σαν παιδί Του, αιώνια. Γι' αυτό από την αρχή της δημιουργίας, επισκεπτόταν κάθε δειλινό τους πρωτοπλάστους στον παράδεισο, που ήταν ένας επίγειος παράδεισος, για να επικοινωνεί και συνομιλεί μαζί τους. Η επικοινωνία αυτή διακόπηκε όταν οι πρωτόπλαστοι παράκουσαν την εντολή του Θεού και έφαγαν από τον απαγορευμένο καρπό, με αποτέλεσμα την είσοδο και εξουσία της αμαρτίας και του θανάτου, στη ζωή των ανθρώπων. Η έλευση του Κυρίου Ιησού στον κόσμο, είχε σαν σκοπό την ελευθερία του ανθρώπου από αυτή την εξουσία της αμαρτίας και του θανάτου και την πνευματική του μεταμόρφωση από δούλο της αμαρτίας σε Υιό του Θεού.

Στην Παλαιά Διαθήκη και συγκεκριμένα στην Πεντάτευχο, στους ψαλμούς και στους προφήτες, βρίσκουμε έγκυρες προφητείες που μας φανερώνουν σχετικά με την γέννηση και το έργο του Ιησού Χριστού. Οι σοφοί άνδρες, από τη Μηδική φυλή των Μάγων, που ήλθαν από 'ανατολῶν', όταν γεννήθηκε ο Κύριος για να Τον προσκυνήσουν, όταν έφθασαν στα Ιεροσόλυμα ρώτησαν: «Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; Διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή, και ήλθομεν δια να προσκυνήσωμεν αυτόν»

(Ματθαίος, β':2). Αν και μη όντες Ιουδαίοι οι σοφοί αυτοί άνδρες, προφανώς γνώριζαν και ακολούθησαν με πίστη κάποια στοιχεία από τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης. Πρώτα θα είχαν υπόψη τους την προφητεία του Βαλαάμ, ενός μη Ιουδαίου προφήτη, που παρόλο δεν είχε καλό τέλος, προφήτεψε και είπε:

«...Θέλει ανατείλει άστρο εξ Ιακώβ, και θέλει αναστηθή σκήπτρον εκ του Ισραήλ»

(Αριθμοί, κδ':17). Όσο αφορά τον χρόνο της γέννησης του Κυρίου Ιησού θα πρέπει να γνώριζαν την προφητεία του προφήτη Δανιήλ:

«... Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε, ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ, έως του Χριστού του Ηγουμένου, θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δυο· θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας»

(Δανιήλ, θ':25).

Επί πλέον ο προφήτης Μιχαίας αναφέρει: «Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά· ὥστε να ἦσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ δια να ἦναι ηγούμενος εν τῷ Ισραήλ· του οποίου οι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος»

(Μιχαίας, ε':2). Εδώ μας λέει ακριβώς τον τόπο και την φυλή από την οποία θα γεννηθεί ο βασιλιάς αυτός. Έτσι λοιπόν, με βάση αυτές τις προφητείες, αλλά κυρίως με την οδηγία του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να πούμε ότι κινήθηκαν οι άνθρωποι αυτοί και τελικά επισκέφτηκαν τον Ιωσήφ και την Μαρία στη Βηθλεέμ, που βρίσκονταν ήδη σε οικία, όπου προσκύνησαν τον Κύριο και πρόσφεραν τα δώρα τους (Ματθαίος, β':9-11).

Σήμερα το έργο του άστρου που οδηγεί στο Χριστό, το εκτελούν οι χριστιανοί που με τα λόγια και τα έργα τους διαχέουν το φως του Χριστού στο περιβάλλον τους, όπως και το Άγιο Πνεύμα. Βέβαια ο Κύριος Ιησούς μια φορά γεννήθηκε σαν άνθρωπος, όπως μια φορά θυσιάστηκε πληρώνοντας για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων και

μια φορά αναστήθηκε για να δικαιώ σει όποιον πιστέψει σ' Αυτόν και Τον επικαλεστεί. Συνεπώ ς σήμερα είναι αναστημένος και ο μόνος μεσίτης μεταξύ του Πατέρα Θεού και των ανθρώ πων. Όταν λοιπόν ο άνθρωπος μετανοήσει και επικαλεστεί τον Κύριο Ιησού, ο Πατέρας Θεός τον επισκέπτεται και αρχίζει να μορφώ νει τον χαρακτήρα του Υιού Του Ιησού Χριστού, μέσα στην καθαρή από αμαρτία πνευματική καρδιά του. Αυτή η ενέργεια του Θεού είναι που δίνει τη δυνατότητα στον πιστό και να εορτάζει ευάρεστα στο Θεό τα προσωπικά του Χριστούγεννα αλλά και να γίνει ο ίδιος ένα 'άστρο' που θα οδηγήσει άλλους στο Χριστό. Βέβαια το ζητούμενο για τον πιστό είναι να μορφωθεί ο εσωτερικός άνθρωπος μέσα του 'εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώ ματος του Χριστού

(Εφεσίους, δ' :13). Γι' αυτό και ο απόστολος Παύλος λέει με πατρική αγάπη:

«Τεκνία μου, διά τους οποίους πάλιν είμαι εις ωδίνας, εωσού μορφωθή ο Χριστός εν υμίν»

(Γαλάτας, ε' : 19)

Για να συμβεί αυτό πρέπει ο πιστός να βάλλει σε πρώ τη προτεραιότητα στη ζωή του, το να γνωρίζει και να εκτελεί το λόγο του Θεού. Διαβάζουμε σχετικά:

«... Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί, και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει» (Ιωάννης, ιδ' :23)

« Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού» (Α' Πέτρου, β' :1,2)

«Πάλιν, ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον έμπορον, ζητούντα καλούς μαργαρίτας· όστις ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγε και επώ λησε πάντα όσα είχε, και ηγόρασεν αυτόν» (Ματθαίος, ιγ' :44-46).

Το ότι κάποιος 'πουλάει όσα έχει' και 'αγοράζει τον πολύτιμο μαργαρίτη', σημαίνει ότι προτεραιότητα στην καρδιά του έχει ο συγκεκριμένος 'μαργαρίτης' ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός. Αυτή η αγάπη που είναι στην αρχή της γνωριμίας με τον Κύριο Ιησού είναι η πρώ τη μας αγάπη μαζί Του. Δυστυχώς, όταν εμείς δεν προσέχουμε, αυτή η αγάπη αυτή στη πορεία μπορεί να χαθεί, γι' αυτό και ο Κύριος ελέγχοντας ένα ποιμένα λέει: «Πλην έχω τι κατά σου, διότι την αγάπην

σου την πρώ την αφήκας»

(Αποκ.,β' :4)

Εάν την έχουμε χάσει μπορούμε να την ξαναβρούμε μετανιώ ντας, κάνοντας τα πρώ τα έργα και θέτοντας σε προτεραιότητα στην καρδιά μας τον Κύριο Ιησού Χριστό. Πιο πάνω από τον εαυτό μας, την οικογένειά μας, την δουλειά μας, τις σπουδές μας και απ' οτιδήποτε Τον παραμέρισε μέσα μας. Να έχουμε υπόψη ότι ο Θεός μας συγχωρεί και μπορεί να ξαναζεστάνει τις καρδιές μας ώ στε να ξαναζήσουμε ευλογημένες στιγμές μαζί Του, ως το τέλος της επίγειας ζωής μας. Αμήν!